

**Nogle af udvalgets spørgsmål til socialministeren og justitsministeren
og dissers svar herpå**

Spørgsmål 1:

»Udvalget ønsker justitsministeriets lovkontors udtalelse over følgende spørgsmål:

Hvorledes fortolker kontoret ankestyrelsens afgørelser i to klagesager fra Odense kommune? Afgørelserne vedlægges.

a) Betyder afgørelserne, at cirkulæreskrivelsen af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge er ulovlig (som vejledning for kommunerne) eller

b) betyder afgørelsen blot, at Odense kommune ikke kan frasige sig sit ansvar for at udøve skøn med henvisning til cirkulæreskrivelsen?»

Svar:

Bistandsloven, således som den var affattet før 1. januar 1983, hvor lov nr. 620 af 8. december 1982 trådte i kraft, fastsatte i § 37, stk. 2:

»Stk. 2. Som hjælp til underhold kan i almindelighed højst udbetales et beløb svarende til 90 pct. af folkepensionens grundbeløb med et tillæg for hvert barn svarende til det særlige børnetilskud efter § 4, stk. 3, i lov om børnetilskud og andre familieydelse. Ved hjælpens udmåling må der i øvrigt dels tages hensyn til sådanne faste udgifter, som i betragtning af de hidtidige levevilkår skønnes rimelige, dels lægges vægt på de fremtidige levevilkår, der kan blive en følge af den ændring, der er sket i pågældendes eller familiens situation. Den samlede hjælp kan ikke overstige det beløb, som udbetales personer, der får dagpenge efter højeste sats og ikke har andre indtægter.«

Socialministeriets cirkulæreskrivelse af 2. juli 1982 om kontanthjælp til unge udtaler bl.a.:

»Ifølge bistandslovens § 37, stk. 2, skal der ved udmåling af forbigående kontanthjælp lægges vægt på ansøgerens hidtidige og frem-

tidige levevilkår, således at den samlede hjælp skal afkortes under hensyn hertil.

Imidlertid kan det i mange tilfælde her være vanskeligt at fastlægge det hidtidige levestandardniveau for unge mennesker, der ikke længere er omfattet af forældrenes forsørgelsespligt, jfr. lovens § 6, men som ikke reelt har klaret sig for egne indtægter efter endt skolegang. Man skal derfor henlede opmærksomheden på, at det for denne gruppe ansøgere om kontanthjælp kan være mest nærliggende, at det forventede fremtidige levestandardniveau tillægges afgørende vægt ved beregning af hjælpen.

Som *vejledende udgangspunkt* kan der opstilles en formodning for, at den unges levestandard i en periode vil være bestemt af mulighederne for støtte efter reglerne for Statens Uddannelsesstøtte. Det kan i så fald være rimeligt, at hjælpen efter bistandsloven afpasses efter, hvad der kan ydes som stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte efter højeste sats for henholdsvis udeboende og hjemmeboende.

Denne målestok for det fremtidige levestandardniveau bør dog ikke anvendes, hvis det kan godtgøres, at den unge i løbet af kort tid kan påregne at få lønnen beskæftigelse.«

I den ene af sagerne har ankestyrelsens afgørelse følgende ordlyd:

Afgørelse

Sagen hjemvises til fornyet behandling i Odense magistrats 3. afdeling med henblik på beregning af kontanthjælpen. Beregningen foretages med udgangspunkt i det beløb til underhold, der efter bistandslovens § 37, stk. 2, kan ydes til enlige. Pr. 1. august 1982 udgjorde dette beløb 90 pct. af folkepensionens grundbeløb til enlige eller 2.218 kr. månedlig. I dette beløb foretages fradrag med et beløb, som magistraten skønner er ansøgerens fordel ved at bo hjemme. Medmindre